

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

"לְדוֹרוֹת" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: נאעמה	שם פרטי: ג'זלה
-----------------	----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: לגטיבי		בלועזית
שם פרטי איתו נולדתי: ג'זלה		Lgtibi בלועזית Gisela
שנת לידה: 1937	מין: זכר	ארץ לידה: לוב
עיר לידה: מסילתה		בלועזית Msilta
שם פרטי ושם משפחה של האב: סעיד לגטיבי		שם פרטי ושם נעורים של האם: אלג'יה
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: מסילתה		בלועזית Msilta
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)		מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה) תלמידה
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: מסילתה (שם העיר או האזור ושם הארץ)		
במידה והיית בגטו, ציין את שמו		בלועזית
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו: קלעה		בלועזית Klaa
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי:		תאריך השחרור:
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)		ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין מתי עד מתי		שנת עליה: 1945
		במידה ועלית באנייה, ציין את שמה: אוניית "מסילתה"

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים)

נא לכתוב בגוף ראשון

אני נולדתי בכפר מסילתה ליד טריפולי שבז'נבה. היינו 7 אחים ואחיות. לאבא שלי הייתה חנות לממכר תכשיטים וגם היו לו פרות שרועה צאן ערבי היה מטפל בהן. אימא שלי הייתה עקרת בית. אחי הגדול היה הרב של הכפר מסילתה. כמובן שהיינו דתיים ושומרים את כל החגים המנהגים והמאכלים של היהודים. היינו חייבים לעבוד קשה בשביל לאכל. מי שלא עבד קשה לא שרד. לפני המלחמה היה טוב לחיות בכפר היינו מסתדרים עם השכנים הערבים והכול היה בסדר.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

אני רוצה להתחיל במקרה מצער שקרה לנו שהנאצים הרגו את אבא שלי. אימא שלי אומרת שיום אחד הנאצים הגיעו ולקחו את אבא שלי והרגו אותו עם פטיש. אני זוכרת כשהתחילה המלחמה היו הרבה מטוסים של הבריטים שזרקו עיתונים מהאוויר ואח שלי הרב שידע לקרא לקח את אחד העיתונים והתחיל לבכות ולצעוק. שאלנו אותו מה קרה והוא אמר שכתוב שהתחילה מלחמה ושהנאצים בדרך ללוב. אני זוכרת שכולם הלכו לבית הכנסת להתפלל ולבכות. ואז למחרת העבירו אותנו למחנה קלעה, שזה מקום בהרים ויש שם מערות ושם היינו חיים כדי שלא ניפגע מההפגזות. היינו שם במשך חודשיים שלושה ובקושי היה מה לאכל ואני זוכרת בתור ילדה קטנה שאכלנו עשבים ושתינו מים עם תולעים. לאחר מכן לקחו אותי לבית הספר האיטלקי ושם הייתי בערך חודש. לאחר חודש בתנאים קשים מאד לקחו אותנו חזרה לבית שלנו וראינו שרוקנו לנו את כל הבית ולא השאירו כלום. אפילו לקחו את הפרות שהיו לנו. ראינו ששרפו גם את בית הכנסת בכפר שליידנו וגם שרפו 17 ספרי תורה.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(השחרור וחזרתך הביתה, חיך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

אני זוכרת שאחרי המלחמה לקחו אותנו לעיר טריפולי ושם היינו בערך שנתיים. היה שם בסדר, הממשלה נתנה לנו לגור בבתיים. נתנו לנו אוכל בחינם עד שיגיע התור שלנו לעלות ארצה. ואז בשנת 1945 באמצע הלילה הודיעו לנו שהגיע התור שלנו לעלות לישראל. הפלגנו 7 ימים מלוב לארץ. הגענו בערב שבת. הגענו ליד חופי נתניה.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

כשהגענו ריסו אותנו בחומר DDT נגד מחלות ונתנו לנו לאכל בגט עם טונה ובקבוק מים. התחלנו לבכות ולנשק את האדמה. גרנו במעברות בנתניה שנתיים. אחרי שנתיים העבירו אותנו לצריפים ליד המושב דלתון ואחרי 6 שנים סיימנו לבנות את היישוב ולקחנו בית ביישוב שהיה עם חדר אחד. גרנו שם כמה שנים. בגיל 17 התחתנתי ונולדו לי 10 ילדים. יש לי משפחה לתפארת. אני היום כמעט 20 שנה מתנדבת בעזרה לקשישים במועצה האזורית מרום הגליל וגם מתנדבת בחברה קדישא במועצה הדתית. המסר שלי שאני רוצה להעביר לדור הצעיר שהוא צריך להודות שהוא גר בבטחה בארץ ללא כל בעיות קשות ולא לוותר על הארץ שלנו כי אנחנו עברנו הרבה קשיים עד שהגענו לפה וצריך להעריך ולהאוב את הארץ.

ראיון: אבשלום בוזגלו, קיבוץ דלתון, אוגוסט 2013